

ישיבת המתמידים "מאור שרגא"
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רמת ויז'ניץ חיפה

בס"ד

מנ"א תשפ"ב

פרשת "עקב"

"והיה עקב תשמעון" (ז' י"ב). רש"י: אם המצות הקלות שאדם דש בעקביו תשמעון. יש אדם המזלזל בדברים הנראים קטנים בעיניו, ואח"כ מתחיל לזלזל גם בדברים חשובים... וכידוע נחש כאשר הוא נושך ומכניס ארס בעקבו של אדם, הארס עולה ומגיע עד ללב, וכמובן האדם נמצא בסכנה. כמ"כ אדם צריך להקפיד על כל המצוות כמו שאחז"ל (אבות ב' א') 'והוי זהיר במצוה קלה כבחמורה'. לכן מצוה אותנו התורה "והיה עקב תשמעון", עיקר השמיעה מתחילה מהמצוות שאדם דש בעקביו.

(חכמי המוסר)

*

"והיה אם שכח תשכח" (ח' י"ט). "והיה" זה לשון שמחה, ומה שייך כאן שמחה? אלא "אם שכח תשכח" את "והיה" מדת השמחה, ותהיה ח"ו שרוי בעצבות, אזי "תשכח את ד' אלקיך", כי עצבות גוררת שכחת השי"ת.

*

"ועתה ישראל מה ד' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה" (י' י"ב). מובא במסורה ד' פעמים "מה". "ד' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ" (תהלים ח' ב'), "מה ד' אלקיך שואל מעמך" (דברים י' י"ב), "מה אנוש כי תזכרנו" (תהלים ח' ה'), "מה רב טובך אשר צפנת ליראיך" (תהלים ל"א כ'). משל לשר גדול וחשוב שטייל ביער ורצה לעשן מקטרת, אך חסרה לו האש להדליקה, והנה רואה אדם כפרי באזור ומבקש ממנו אם יכול להדליק לו המקטרת בגפרורים אשר בידו, ומבטיח לו בתמורה עושר רב. – מי מבקש, ממי מבקש, מה מבקש, ואיזה שכר גדול מבטיח לו בתמורה, מובן שלשונה ייחשב אם לא ייענה לבקשת השר. כמ"כ מי מבקש – השי"ת "מה אדיר שמך", ממי מבקש – "מה אנוש כי תזכרנו", מה מבקש – "מה ד' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה", ומה מבטיח תמורת בקשתו – "מה רב טובך אשר צפנת ליראיך". בוודאי צריכים אנו להשתדל למלא בקשתו.

*

"ומלתם את ערלת לבבכם... לא תקשו עוד" (י' ט"ז). בזמן שתקיימו "ומלתם את ערלת לבבכם", אזי "לא תקשו עוד" לא יהיה לכם עוד שום קושיה על הנהגתו של השי"ת.

*

"ואהבתם את הגר" (י' י"ט). הרבי חיים מאיר הגר זצ"ל מוויז'ניץ אמר פעם להרבי ישראל אלטר זצ"ל מגור - אני אוהב אתכם, ויש לי ראייה מהפסוק: "ואהבתם את הגר... (הרבי מגור), חייך הרבי מגור והשיב, אף אני אוהב אתכם, והראיה מהפסוק: "ואהבתם את הגר"...

*

"למען ירבו ימיכם ימי בניכם על האדמה אשר נשבע ד' לאבתים לתת להם כימי השמים על הארץ" (י"א כ"א). בשבת האחרונה לחייו אמר הרה"ק רבי אהרן מבעלזא זיע"א: אם הבנים הולכים לפי רצון ההורים בדרך התורה והיהדות, הרי "כימי השמים" שלהם יהיו כמו "על הארץ", כאילו חיו, כי יחד עם בניהם אף הם מתעלים ומתקדשים, על ידי חנוך הדור הצעיר נחשבים ההורים בעלמא דקשוט כאילו חיים הם עדיין.

*

כ"א אב יא"צ הרה"ק רבי אהרן מבעלזא זיע"א

רבינו "בעל ה"מקור ברוך" זי"ע היה חתנו (בזו"ר) של הרה"ק רבי יששכר דב מבעלזא זי"ע. נישואיו נערכו ביום ד' י"ד סיון תרע"ב, כאשר אלפי חסידים משתי החצרות, באו ליטול חלק ולשמוח עם רבותיהם.

בבעלזא זכה רבינו לקרבה מיוחדת מחותנו. המהרי"ד מבעלזא היה נוהג לקבוע שיעורי תורה בכל יום עם אחד מבניו, אחד מנכדיו, ואחד מחתניו, כדי לקיים "לא ימוש מפיד ומפי זרעך ומפי זרע זרעך".

בבעלזא נולד לרבינו בנו ר' יחיאל מיכל יעקב ז"ל, ולאחר מספר שנים שב רבינו לבית אביו בגרוסוורדיין. אהבה רבה היתה בין רבינו בעל ה"מקור ברוך" זי"ע לבין גיסו הרה"ק רבי אהרן מבעלזא זי"ע. אצל אדמו"רי בעלזא לא נהגו שינשקו את ידם, ואם מאן דהו נשק את ידי הרבי, היה מיד רוחץ את ידיו, אולם בבוא אליו רבינו בעל ה"מקור ברוך" התנשקו יחדיו באהבה רבה.

רבינו סיפר שחותנו המהרי"ד מבעלזא זי"ע אמר לו: "אני יכול להעיד על בני אהרן שלא טעם טעמו של חטא מימיו".

הערצה מיוחדת היתה לרבינו אליו. בהזדמנות אמר עליו: "מאז שהכרתי את גיסי היה חולה מסוכן, הוא היה מלאך וכלל לא היה צריך להסתלק מן העולם. אולם כיון שבבעלזא מקפידים מאד על מנהגים, אזי קיים מנהג העולם להסתלק מן העולם". זיע"א.

* * *

הרה"ק מהר"א מבעלזא זיע"א

הרה"ק מהר"א מבעלזא זיע"א

המהרי"ד מבעלזא זיע"א

כ"ק מרן רבינו שליט"א עם הרבי מבעלזא שליט"א

רבינו ה"חכמת אליעזר" זצלה"ה עם הרבי מבעלזא שליט"א

רבינו ה"מקור ברוך" זצלה"ה עם הרבי מבעלזא שליט"א בצעירותו